

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus ascetico-theologicus de conscientia erronea - Cod. Ettenheim-Münster 75

Cartier, Jean-Baptiste

[S.l.], 1733

Reflexio

[urn:nbn:de:bsz:31-108631](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108631)

vinum quippe largiori sumptu
 abundantia, praterquam quod
 maiores adhuc in corpore generet
 calores, insuper etiam caput pra-
 vis replet humoribus illudq; pra-
 nimia eorum densitate, ita ob-
 scurebrat, et obtundit ut vim in-
 dicandi, quandoq; amississe videatur.
 Sed haec magis ad Medicos per-
 tinent unde, ut iam diximus, ex
 Theologia ad scholas Medicorum
 ableganda sunt.

Reflexio

Considerare iam nos Libeat, quam
 suaviter et amoroſe pietiſſimus
 Dominus cum electis ſuis cuncta
 disponat, dum quod plurimum ſibi
 nocere pleriq; eorum conscientia
 ſerupulis ac mentis anguſtiis preſ-
 ſi arbitrantur, ille ad ſumma
 eorum utilitatem inflectit,
 quatenus enim ipſi multorum ſe
 criminum reos exiſtiment, tamen
 coram Deo veri magniq; martijres
 ſunt, ut ait Henricus ſuſo apud
 ſape laudatu Blos. de conſol.
 puſill. Negari enim non poteſt,
 quin longe intolerabilius ſit hu-
 niſmodi perpetuam mentis afflic-
 tione ac conscientia carnificina
 diſcruciari, quam uno carnificis
 ictu vitam amittere. Sed con-
 ſolamini popule meus, confortami-
 ni puſillanimes, quia ego Deus ves-
 ter ita alloquitur Dominus quem
 libet puſillanimum ac ſerupuloſam

animā per Isaiam Prophetā. Isai. 55.
nec non etiā per Prophetā Ezechielē in hęc ver-
bas Et scietis, quia ego Dominus cum
benefecero vobis propter nomen
meum ezechiel. 20. Sustine itaq;
modicum, o anima scrupulosa, fa-
ciēt enim Deus cum tentatione pro-
ventum; scito, nil ita fixum esse
animo, quod successu temporis non
obsolescat, modā patientiā ac
Longanimitatis virtutem non amit-
tamus, humiliemusq; animas nostras
sub manu Dei potenti. 1. Pet. 5.
Nam alioquin recalcitrando, ac re-
luctando nihil proficimus, siue
enim uelimus, siue nolimus, ope-
ret, ut sustineamus.

Apposite memoratus Henricus
Suso ut loquor: in hęc excussit
~~verba~~ "contingit, inquit, nonnullis,
" sicut alicui iuueni, et indomito equo
" qui vehiculō adstrictus, dum ex ni-
" mia fatigatione et lucta perpe-
" tua maceratur, nec evadendi consi-
" lium inuenit, animō demissō mo-
" destius sese habere incipit. ita
" et isti scrupulosi: quamdiu sui
" aduersitatibus reluctantur, et se
" necdum ex toto divina volunta-
" ti ad sustinendum æquanimiter
" pro amore ipsius omnem aduer-
" sitatem resignarunt, satis gra-
" viter affliguntur, tamen eas sus-
" tinere oportet, donec misericors Deus

76
» ipsorum laborem et patientiam
» consideret, qui etiam novit
» quando eis ab huiusmodi expe-
» dit liberari. Et ideo nil ita
» necessarium est, quam se humi-
» liter ad ipsas afflictiones /: cons-
» cientie remorsus, mentis anxietas
» /: sustinendas resignare et
» offerre, quamdiu Domino pla-
» cuerit, eiusq; patienter auxilia
» implorare. Hactenus ille

Quod si tamen illud nimium
differre tibi videatur, ac prop-
terea scrupulositas tua in nimiam
pusillanimitatem fractiq; animi
deiectionem ac inertiam degene-
rare incipiat, Scis, quia sic i-
to subvertetur domus tua, et
in magnum te conicie, eterna per-
ditionis periculum. Quapropter
noli amittere confidentiam, qua
magnam habet remunerationem,
sentito de Domino in bonitate,
et in simplicitate tua quare
illum; ueniens, quippe ueniet
et non tardabit, quando nempe
saluti tuae congruum esse nouerit.
Ideo te totum Deo committe,
et agnosce, quod te ipsum munda-
re, ac sanare nequeas, sed in
omnibus Dei misericordiam egeas;
noli tranquillitatem conscientiae
ex repetitis confessionibus, sed
potius ex Dei miserationibus pe-
tere; ha enim sunt, quibus ius-
tificaberis, ac pacem quietemq; cor:

dis nancisceris. Senties procul
dubio longè uberiores fructus,
si quomodo deo placeas, ei te
resignes, cumq; diligas, studio-
se curas, quam v.g. si ea, quæ
forte iam confessus es, denuo con-
fitearis, aut pro obiecto cogi-
tationum tuarum tibi peccata
tua, aut, quæ tibi videntur pecca-
ta, ponas; nam dum sic in ser-
pulos putans eosdem exhausti-
re inquiris, novos tibi semper
generas, et parturis: Relicta igitur
peccatorum aut scrupulorum
imaginatione, magnâ cum fidu-
ciâ ad Deum convertere, cum
eo de peccatis, de infirmitati-
bus, de defectibus tuis pertracta,
inde fiet, ut defectuum tuo-
rum accusatio in orationem con-
vertatur, et conscientia tua ser-
ena, pacata, ac munda efficiatur.

Caput 9° vum

De conscientia bona et mala.

Quamquam interdum in decursu
huius tractatus præsertim c. 2.
tum de bona tum de mala cons-
cientia quædam specialiter per-
tractata fuerint; ordo tamen
huius dissertationis exigere
videbatur, ut hic specialius ac or-